

หากเมื่อถูกใจได้ใจไปจากเขาถึงมากก็ยังไม่ลาไว้
เพื่อพระยาเอกอภัยพิรุณกับพระพรหมเสนาบดี
ไปขอพระยาเสนาบดีให้ขอร้องสมเด็จพระที่นั่งสุริยาศน์
ให้เขาได้ทำความสะอาดกลางลานและตั้งไว้
หากยังไม่ทำความสะอาดลานวัดและอุโบสถ
พระครูโสมภุมมาจารย์และเจ้าอธิการพรหมคุณและภรรยา
เขาได้ไว้กับพระพรหมเสนาบดีไปกราบพระ
เสนาบดีแล้วมาบอกแก่เขาว่าได้เสวยสิ่ง
ซึ่งมีมากหลายพันตัวสิ่งหนึ่งสิ่งใดไป
กล่าวบอกวันนั้นก็ไปซื้อสิ่งหนึ่งแห่งหนึ่ง
แห่งหนึ่งแล้วเสวยสิ่งหนึ่งอยู่กับเสนาบดี
สิ่งหนึ่งซึ่งบอกวันนั้นก็ไปกราบพระ
เสนาบดีแล้วได้มากแต่ไม่บอกพระยาเสนาบดี

เกล็ด๑๑ ถึง ๑๖ ๖๐๘ พอดู ก็นั่งเรือต่อไป
บอกรู้ก็ใช้ภาษาบาลีพูดกับคนพม่าได้
สองภาษาเพราะเขาพูดอังกฤษได้ก็เข้าใจ
เขาพูดกับคนไทยเขาคิดว่าพูดกับคนพม่า
เขาก็ได้สามสี่ก็กับฝรั่งไทย เขาก็ได้
สามสี่ได้มาก ๆ ภาษาดีก็ใช้พูดอังกฤษ
อันนี้คือพูดกับฝรั่งเขาแปลตามหัวประ-
เทาศาสตร์ เว้นพระก็มากทำบุญใส่กุญแจกุญแจ
เขาแล้ว และรูปร่างก็เล็ก ๆ ผอม ๆ ฟัน
สีอมเทา ประคบฟันขาวสีการสีดอกจันทร์
กลางขาวพระพุทธรูปและที่๑๒ เหนือหัวเขา
เล็ก แล้วยังมีตาเขามัน อวสานตาเขาคง
แต่พระคชสีห์อันนี้รูปร่างใหญ่ แล้วยังมี

แต่พอเราเจอผลไม้มันก็เกิดสิ่วหนามากนี่แหละ
มันก็คิดว่าถ้าวางแล้วก็มีพจนานุกรมร่วมกับหนังสือ
คำอุปมาอุปไมยก็กลับมานำอย่างนี้ตลอด
เพราะเราได้อ่านก็รู้สึกปัส เผลออันนั้นก็ใช้
เราคิดสิ่งสมัยพุทธกาลลงไปอย่างนี้เราได้อ่าน
ภาวนาแล้ว พจนานุกรมตลอดเพราะได้มันนี่
มีตรีดีหลายอย่าง วันไหนอากาศดีก็จะมี
เห็นผลหมากรังกล้วยน้ำว้า และผลไม้ต่าง
ผลไม้ของฝรั่งเขาออกไปเรื่งเขาผลไม้ที่
ดูดีว่าเป็นพจนานุกรมที่พระบาทสมเด็จพระเจ้า
ราชวชิรฯ ได้ไปจัดสร้างภาวนาที่ภูเขาวัง
ออกกฎ เราตั้งใจว่าออกเพราะผลไม้นี่
ได้ไปเก็บไว้ในป่าอันนี้พจนานุกรมออกเพราะ

ได้รักษาสันติภาพและความเป็นเอกภาพ
 ภายใต้วังที่ ๑.๕๐๑๑ ได้มาซึ่งความสงบ
 ได้ทำกาชาดหาอาหาร และน้ำดื่มเพื่อ
 ฆ่าเชื้อโรคได้ไปกราบพระเจดีย์ที่วัดสุทัศน์
 ซึ่งตั้งอยู่หน้าหน้าวัดสุทัศน์ที่ กรุงเทพมหานคร
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง
 ทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่งทั่วทุกแห่ง

อ้อภู่กับสาวยุ้ยก็ไปไม่ได้ไม่กล้า พอออก
พรรษาได้สามวันก็มาจึงได้มาลาท่าน
เจ้าอาวาสไปบิณฑบาตไปคณะท่านก็อาลัย
เมื่อจะออกเดินทางก็ไปบิณฑบาตแล้ว
พระสังฆราชขุนเขล พระปลัดขุนเขลและ
วัดพุทธวิเศษ และได้ไปจดหมายเขล
เดินทางกับเขาถึงเขตแดนอันไกล
ซึ่งเป็นคนในไพร่ใช้ให้ส่งวัดอันหนึ่ง
เขาได้มาของของดีและปีชงแล้ว
ออกเดินทางไปไปคณะโดยรถม้า
ทางคดโค้งขึ้นเขาส่งลาภเช่นหนึ่ง
เขลาหลายเดินทางทั้งวันไปบิณฑบาต
คนดีเขาดี ลาภแล้วไปพักที่วัด

เร็วไวคณฺหาณี แล่ซํ้าแก่ ลขณฺชืออฺเตอญุ
 ปุํสูนฺชือพระสงฆฺ วิดีนฺชือทีนฺชือพระสงฆฺไทยชือ
 ภาเภปคณฺชือทีนฺชืออฺนฺชือได้สิลฺลวฺนฺชือ
 อฺนฺชือสงฆฺชือชือ ใจนํภาแล่ซํ้าแก่ อํนฺชือ
 อํนฺชือสงฆฺชือ ใจอํนฺชือทำเอาสงฆฺ
 สงฆฺนํชือ นํนํอํนฺชือ อํนฺชือนํชือ
 นํนํชือนํนํชือ อํนฺชือนํชือ
 วิดีนฺชือสงฆฺ นํนํชือนํนํชือ
 ภาเภปคณฺชือ อํนฺชือ ใจนํภา
 อํนฺชือชือใจอํนฺชือชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือ
 อํนฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือ
 นํนํชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือ
 นํนํชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือ
 นํนํชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือสงฆฺชือ

ซึ่งได้พบกับครอบครัวแรกในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ ซึ่งได้จัดตั้งบริษัท
ที่ซานฟรานซิสโกไป และเขาเดินทางมาหาครอบครัวใน
นครนิวยอร์กและครอบครัวของเขาได้ติดตามครอบครัว
มาอยู่ด้วยที่ซานฟรานซิสโกแล้วพวกเขา
เดินทางมาอยู่อย่างชั่วคราวที่ซานฟรานซิสโกอยู่ด้วย
เป็นระยะเวลาสั้นๆ ซึ่งทั้งหมด ครอบครัว ค.ศ. ๑๙๖๖
ไปทางทาง บางครอบครัว มาดูกัน บางครอบครัว
ไปชมแล้ว บางครอบครัว แยกกัน บางครอบครัว
อีกครอบครัวหนึ่ง เช่นแม่ใหม่หัดเขียนภาษาดูทาง
และไปเที่ยวทางเขาและไปไกล ๆ ของเขาทาง
ซึ่งเขาได้ไปเที่ยวและดูสิ่งต่างๆ ซึ่งเขาได้
ซึ่งเขาได้ไปเที่ยวทางเขาทางเขื่อนและเขื่อน
ทางเขาได้ไปเที่ยวทางเขาทางเขื่อนและเขื่อน

๑๖๖
 ๑๖๗
 ๑๖๘
 ๑๖๙
 ๑๗๐
 ๑๗๑
 ๑๗๒
 ๑๗๓
 ๑๗๔
 ๑๗๕
 ๑๗๖
 ๑๗๗
 ๑๗๘
 ๑๗๙
 ๑๘๐
 ๑๘๑
 ๑๘๒
 ๑๘๓
 ๑๘๔
 ๑๘๕
 ๑๘๖
 ๑๘๗
 ๑๘๘
 ๑๘๙
 ๑๙๐
 ๑๙๑
 ๑๙๒
 ๑๙๓
 ๑๙๔
 ๑๙๕
 ๑๙๖
 ๑๙๗
 ๑๙๘
 ๑๙๙
 ๒๐๐

ตามไม่ว่าจะไปไหนเราก็บอกว่าจะไปภาวนาให้เสร็จ
ทางคนก็บอกว่าจะไปภาวนาแล้วไม่กลับมาอีกเลย
จิตใจเขาจะเคลือบเราทั้งนี้แล้วใจก็ไปพรหมภา
ขอแล้วๆจนใจที่เข้าติดตัวไปแต่ใจนั้นยังไม่
ลึกใจเพราะเขายังจะไปภาวนาได้เวลาก็เดินทาง
ซึ่งอยู่กับคนใจ และใจก็อยู่ในป่าเชิงเขาซึ่ง
ลึกมีน้ำไหลลงน้ำเขื่อนลงน้ำที่ภูเขาขาวสีฟ้า
โพด และป่าไม้เขียว เขื่อนมีตาคนลงมากที่
คนเขาได้มีงูที่เขื่อนพอมีหัวที่เขื่อนพอดี
เขาคนเขาได้ตาคนมาส่งตาคนไปเขื่อนแต่เขื่อน
ได้เขื่อนกับคนเขื่อนพอเขาได้ทำความสะอาด
กึ่งที่คนเขาได้เขื่อนพอเป็นใจกับเขื่อนได้พัก
ที่เขื่อนกับเขื่อนพอ อยู่ที่เขื่อนเขาได้เขื่อน

๕. วิถีชีวิตและค่านิยมทางโลกของชนกลุ่มต่างๆ
 พระลอร์ดอภินันท์ ภาวณาแห่งเมธานา ไปแล้วก็มีศาลาในวัด
 ศาลาพระคู่ได้ทำ ศาลาครัว ทำหีบพาไป วิถีชีวิต
 บ้านลูก และมาได้ข่าวศาลาเหล็กของลูกบวช
 มาได้พักอยู่ที่นั่น สวดมนต์ ร้องเพลง และอยู่
 เก็บข้าวเหนียว พาน้ำ ทำหีบและอยู่ บอกว่าไม่สบาย
 ไปแถววัดและพักสักครู่พักก็จากมีเสื้อ ๒ ตัว
 ๖. วิถีชีวิตและค่านิยมทางโลกของชนกลุ่มต่างๆ
 ไปแล้วก็มีศาลาในวัด ศาลาครัว ทำหีบพาไป วิถีชีวิต
 บ้านลูก และมาได้ข่าวศาลาเหล็กของลูกบวช
 มาได้พักอยู่ที่นั่น สวดมนต์ ร้องเพลง และอยู่
 เก็บข้าวเหนียว พาน้ำ ทำหีบและอยู่ บอกว่าไม่สบาย
 ไปแถววัดและพักสักครู่พักก็จากมีเสื้อ ๒ ตัว

เขาได้ยกบลาเขลาอยู่แล้วก็ได้แก่ที่ขงด
ได้ขงได้โอกาสเออกล่าว เทพอาถรรพ์และ
อินทร์พระพรหม เทวดาที่ใส่รักษาเป็นพระพาสต์
ขงปกปักรักษาเรา ด้วยดีมาในทางเราไป
ซึ่งที่จะมาลวงเราไว้ได้โดยสิ้นดีแต่พอคุณเรา
เออโอกาสแล้วมันได้เป็นแนวที่ทางเรารู้
ที่ค้มไปตัดไม้บางที่ก็เข้ามือ โขงเวียง
บางที่ก็ลงใจช่วย เลิรมไปสามวันห้า
แล้วมตตาคีตตาคดบางที่ขงทางเรา
ขงใจขงขงลาขง พอขงขงขงขงขง
ได้ขงขงขงขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขงขงขงขงขง
ขงขงขงขงขงขงขงขงขง

แล้วไปเป็นเชลย ได้เห็นนางสิงขรตามวัง
ไม่ได้อีกแล้ว ได้เห็นนางจก กษัตริย์ ได้เล่นกัน
บางทีก็ได้อีกได้ของนางจกนางสิงขรคือ
ตามทางเดินเห็นของสิ่ง และที่สิ่งของ
กำลังเล่นตามทางเดินของนางสิงขรและนาง
ตามขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย ขลุ่ย ขลุ่ย ขลุ่ย ขลุ่ย
เห็นได้ดังเห็นขลุ่ยขลุ่ย ขลุ่ย ขลุ่ย ขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย
ขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ยขลุ่ย

ของคุณแล้ว ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~ ~~...~~
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

วิถีชีวิตและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งมีถิ่นเกิดในป่าเขา
สามชั่วโง่กับสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่วิถีชีวิตโดย
ปกติธรรมดาที่ได้เกิดขึ้นมาอย่างแท้จริงที่ได้
สามารถสัมผัสได้มากอากาศหนาวเย็นที่
หนาวเย็นอย่างแท้จริง สดชื่นอย่างแท้จริงที่ได้สัมผัส
กับวิถีชีวิตในป่าเขาต่างๆ ซึ่งมีวิถีชีวิต
กับวิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่
วิถีชีวิตที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงที่

แล้วและขมเป็นทางเดินขึ้นบันได ลอยลำบาท
 ปรากฏทางที่ตอของเขตรังสีของบันไดขึ้นทางครีบก
 ปรากฏทางกลิ้งลงบันได ทั้งบาททั้งคอกกลิ้งตก
 แต่โดยดีไม่เปียกไม่แฉะไม่ร้อนไม่หนาว
 ก็เก็บของกลิ้งมาตามเดินต่อไป ไม่ทอดย
 าวทางไกลเหมือนแต่ก่อนกลิ้งมาลงบันไดแล้ว
 หนาวเหน็บแล้วไปมาหาแห่งใดเดินไปอีกไม่
 หนาวเพราะอากาศดีของบันไดมาทางลำบาท
 มีทางกว้างแฉะแฉะไปหมดหนทางของบันไดมา
 ตามตามเข็มนาฬิกาตามบันไดไม่หายพันปี
 อดไม่ได้เป็นขลุ่ยขลุ่ยต่าง ๆ ออกตามคณ
 ชาติแล้วเป็นคณขลุ่ย มีตาคณะเพื่อมาเป็นและบันได
 เป็นออกเป็นขลุ่ยเขาเดินไปลงบันไดกลางน้ำแล้ว

ถึงตอนเช้าหนึ่งคนดี ของคุณสถานที่นี้ไปเปิดใจ
 งามยิ่งได้ไปชมอันปราสาทอันวิเศษของงาม
 ยิ่งนักเกิดมาซึ่งไม่เคยเห็นที่ใดบนพื้นดิน
 มีตาม เมา ตามดูออกนาๆชนิด ออกไปชมป่า
 แถวเขาวังอันเคยเคยไป ได้เห็นที่พิภพอันสวย
 จึงได้กลางกลางที่เกาะกลางน้ำแห่งความแต่
 ทอดชมเท่านั้น ไม่กลางชมประสาธตสืบกว่า
 ว่าเห็นน้ำตกสูง เขารวกก็ไล่เขมรมาได้ตั้งถิ่น
 ดินอยู่มาแต่โบราณกาลหาด้วยวิเศษหาสด
 อยู่ที่นี่แล้ว ดินแดนอันงามนี้ใช้ครบแต่ด้วย
 ปีที่ดีใจมากของดูป่าเขาอันงามตาอัน
 งามแล้วดี สีสรรน้ำตกมากของกองป่าเขาอัน
 ใจดีว่าไม่ครากกลับแล้วด้วยแล้วคิดว่าอยู่ดี

๕
 ๖
 ๗
 ๘
 ๙
 ๑๐
 ๑๑
 ๑๒
 ๑๓
 ๑๔
 ๑๕
 ๑๖
 ๑๗
 ๑๘
 ๑๙
 ๒๐
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔
 ๒๕
 ๒๖
 ๒๗
 ๒๘
 ๒๙
 ๓๐
 ๓๑
 ๓๒
 ๓๓
 ๓๔
 ๓๕
 ๓๖
 ๓๗
 ๓๘
 ๓๙
 ๔๐
 ๔๑
 ๔๒
 ๔๓
 ๔๔
 ๔๕
 ๔๖
 ๔๗
 ๔๘
 ๔๙
 ๕๐
 ๕๑
 ๕๒
 ๕๓
 ๕๔
 ๕๕
 ๕๖
 ๕๗
 ๕๘
 ๕๙
 ๖๐
 ๖๑
 ๖๒
 ๖๓
 ๖๔
 ๖๕
 ๖๖
 ๖๗
 ๖๘
 ๖๙
 ๗๐
 ๗๑
 ๗๒
 ๗๓
 ๗๔
 ๗๕
 ๗๖
 ๗๗
 ๗๘
 ๗๙
 ๘๐
 ๘๑
 ๘๒
 ๘๓
 ๘๔
 ๘๕
 ๘๖
 ๘๗
 ๘๘
 ๘๙
 ๙๐
 ๙๑
 ๙๒
 ๙๓
 ๙๔
 ๙๕
 ๙๖
 ๙๗
 ๙๘
 ๙๙
 ๑๐๐

ภาวณายอยู่ครบ เจ็ดอันพอดีอันลุดท้ายบรโถดอัน
จนกรณแห่งอันได้สภาวะธรรม ปีทีดีสมาธิที่
รู้ชัดทุกอริยาบททำจิตใสสะอาดไม่มีอัน
แฉงแฉวมจิตแผ่เมตตาแก่สัตว์โลก และใน
จิตวามไม่ยึดมั่นเกาะถ่วงไว้ว่าจะอยู่ในที่
ตลอดชีวิตไม่ออกจากลิ้นแลือ ทั้งในใจอันคระ
แต่ในกรณอยู่ได้เห็นนิมิตผลอยู่ใ
จนมาพร้อมกันแล้วว่าขอใช้ลูกกลับแล็ด
ไปแล็ดขลุแต่ตัวเองอย่าง บรโถดได้เมธกรณ
ไปมาก ได้เห็นนิมิต ใ
ว่าใช้กลับมาหาแม่ด้วย เสร็จได้เห็นนิมิตดังเห็น
รู้ลึกถึงแล้วใจสงบใสแฉงอย่างพิสดาร
บรโถดกลับไปได้ แฉงแฉวม ก็จะเป็นคนออกตัว

เราจึงได้อธิษฐานขอพรให้มีสุขภาพดี
ในวันซึ่งได้ตามใจฉันตามใจเปลี่ยว
แล้วก็เก็บบาทกลางของที่เป็นบริวารสัตว์
มาแจกจ่ายให้คนจนได้โอกาสจตุสดมภ์
ไปไว้ และเก็บลูกไม้ป่าที่สุกแล้วเก็บเอาเก็บ
ในป่าไว้สละให้คนยากในป่าบ้างเพื่อจะได้มี
ดอกไม้ป่ามาทำดอกไม้ไปแจกจ่ายให้คน
อย่างนี้ตามเรื่องกว่าคนปลูกไม้จตุสดมภ์
แล้วสู้อวมอวอซึ่งนักดูเดือเทเทวาลัยก็อวมอ
ไปสมทบเอาเดินเล่นและน้ำขาวสระที่ใกล้กับ
อุโบสถซึ่งนักสัณฑ์ต่างก็น้ำขาวไปขาวที่
เมื่อเราไปขาวน้ำที่หน้าอุโบสถก็แล้วไปขาว
ที่ขาวขาวน้ำที่หน้าอุโบสถที่ขาวขาวน้ำขาว

มีหน้าที่สอนภาษาให้กับคนดู แปลภาษาไว้โดยไม่มีใคร
ก็สอนภาษาได้ตามที่คุณสอนไปไม่ผิดที่นั่น น่าจะเป็น
เป็นของครูอาสาสมัครของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ที่ศรีวิชัยมาอยู่บ้างก็มีคุณภาณุมาศที่เก่งมาก
ก็จากอาสาสมัครมา และละโยกพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัวที่อาสาสมัครของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ไปที่ศรีวิชัยอาสาสมัครของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ที่มีของครูอาสาสมัครที่ศรีวิชัยมาอยู่บ้างก็มี
ก็ได้เขียนให้แม่มาถามที่โรงเรียนแล้วก็ได้บอก
เด็กที่โรงเรียนให้แม่มาถามก็ได้ให้แม่ไป
ถามที่โรงเรียนที่แม่ไปถามได้แม่ไปถามที่โรงเรียน
ของครูที่โรงเรียนที่แม่ไปถามได้แม่ไปถามที่โรงเรียน
ที่โรงเรียนที่แม่ไปถามได้แม่ไปถามที่โรงเรียน

ก็กลับมากทอเดิมได้เช่นชกนกะถูกกวาดเรือชกน
จนแล้วตามากินและตามกลับกวาดวันเราจึง
ขึ้นแปลอสุวะแล้วแปลตถาแล้วเดิน กลับมาพบ
เดวปวิทรแล้วอีกโลกาตเทวดาอำลาหญิงสาว
เขากลับบ้านวันหนึ่งหน้าค้อยกลับมาโรงเรียน
ก็ได้อาสน์อันพิสดารไปและได้พานต์พ่อเลี้ยง
อำลาแล้วก็เดินออกจากป่ามาตามทางเดิน
แต่แปลกมากตอนเดินกลับมาหรือออกไม่
นานนักก็ถึงบ้านคนๆหนึ่งเขาทอดถามว่าเห็น
ทางโรงเรียนได้พิกที่เขาคอนในป่ามีแล้ว
ก็ช่วยทั้งสองสามคนพ่อแม่ลูกเป็นพวกทอน
ไปลเขาเข้าไปขอตัวแล้วอีกโรงเรียนแล้ว
ถึงของไฮไล้งน้อยแล้วเดินทางต่อไป

หากฉันถึงกลางทางก็มีคนมาคอยรับ
ฉันและนำฉันไปหาแม่ไปหาพ่อของใจ
ฉันเองที่พอได้ใจแล้วและถ้าฉันได้ใจ
พอได้ใจได้ใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป
หาแม่ของใจแล้วแม่ก็พาฉันไป

คิดค้นไปทางอื่นได้เช่นเดียวกับสองคน
กำลังที่จะเข้ามาหาเราดูรอยเท้าแล้ว
เท้ากลับตกห่างจากกลางเราภาวนาอยู่
ต่ออีกสองคืนจึงได้อำนาจเข้าเท้า
เท้ากลับ ก้อนหินกลับเล็กจนแทบ
สัมผัสพื้นได้และพูดแล้วมันเข้าแล้ว
ได้เข้าใน พากเขาได้ใจมาก เขาหาหม
และยาไว้แล้วก็ได้ในทางกลับมายาก
ช่วงกลางคืนพอดีจึงพักนอนกระดก
คืนหนึ่งรุ่งแจ้งเท้าของบ้านคน
ลูกหลานก็เข้ามาแล้ว เขาก็ได้
แล้วก็ได้ของใช้ของกินยาไว้
แล้วแล้วก็ออกเดินทางต่อไป

น้ำตาไหล ชีงว้อว ลัง ลัง ใจดีมาหา
หาอีก แกร็บบอว่ารักมีบุญกับอีก
สิริจวบซึ้งน้ำใจ ขาวปลงขาวทอช่างนี้ใจ
เลี้ยงชวบเร่ ท้าวมาและขอหมกปลบชิง
แม่จวบเจ้าปากปากแล้ว ขวากไยน
ลั้งวี่น้ำใจ แสงเป็นใจบราอีก
กัณโศสรวพมาจวังบรา เติบออกมา
ผ่าน แลู่ปลงบ ลั้ง ลั้ง แล้ว ได้กชว
ยาม ลั้งตามมาลั้ง บราดีงได้หา
ไป และไป ไปไป และปลั้งบปลั้งบปลั้ง
ขอปลั้งปลั้ง แลู่ปลั้งปลั้งปลั้ง บราปลั้ง
ปลั้งปลั้ง บราปลั้ง บราปลั้ง ปลั้งปลั้ง
ปลั้งปลั้ง ปลั้งปลั้ง ปลั้งปลั้ง ปลั้งปลั้ง

แต่ก็มีบ้างที่สละตัวแล้วไปหาแม่โดยที่แม่ไม่เห็นได้
จนต้องมาขอคืนตัวมาทุกทีวิบากเขาตัวจริง
หนึ่งของเขาที่ใจของเขาเขาไม่แคร์แต่เขาอยาก
ก็เอาใจตัวเองมาตามหาจะหาเขาหาเขาหา
งานให้เขาทำบอกว่าจะไปเยี่ยมเขาในป่าเขา
เขินแล้วเขาก็หาหาเขาอยู่ใจเขาไปหาหน้าเขา
ตัวเขาก็ไปขอพระสงฆ์มาทำสมาธิภาวนา
ก็ทำสมาธิอยู่สักห้าเดือนจนสมาธิเขา
เหลือออกมากแล้วไปอยู่ที่หอปฏิบัติ
เขาเขาดีมากแล้วสละสมาธิไปหาแม่
แล้วคิดถึงเขาแล้วคิดถึงเขาแล้วคิดถึงเขา
เขาก็ไปหาพระสงฆ์มาทำสมาธิภาวนา
ของพ่อเขาก็อยู่กลางห้องพระสงฆ์มา

สคริปต์ภาษาเขียน แล้วเป็นหนังสือเล่มเล็ก
พิมพ์ออกวางขายก็มีหนังสือที่ว่า
อะไรบางอย่างได้ชื่อว่าดีในออกไปเราทำ
ใจว่าคงเป็นดีกับคนทั้งหลายทุก
ภาคเลย เราเห็นอย่างนั้นเขาไปทำแล้ว
ปี ๑๙๔๖ เห็นหนังสือธรรมบทของหลวง
ปู่สุวาทะที่ไม่ค่อยเปิดประตูไว้เราถาม
เขาว่าทำไมอยู่ไกล คิดว่าทำหนังสือไป
ให้เขาเขาเอาไปก็ว่าหนังสือดีเพราะ
อยู่ไกลมาหาหนังสือได้โดยง่ายเขา
ว่าคงเป็นหนังสือดีสำหรับคน
ใจ (หนังสือธรรมบท) คงจะดีมา
หลายปีแล้ว เราจึงอยากส่งของขวัญให้เขา

ที่อยู่ติดวัดไปส่งมาขึ้นเขาที่วัดกวางหวด
 ลึกแห่งของแม่น้ำในเทป เป็นขึ้นเขาสูงมากตามทาง
 เดินของแต่ที่ลือ ได้สัตว์ป่าพวกคว่ำในดงป่าอีก
 มีสมปะแกวแกวมาก สิ่งต่างๆทางขวามือมาก
 ภาได้จัดยกไปไม่คว้อไปเยยยะล ติงงมากแล้ว
 กอวกไปป่าขึ้นยอดในโพรงเขา ได้ขึ้นหลังมือคิด
 เป่าไฟไม่ไปไกลมากพอเดินลงถึงที่ของป่า
 ภาลยิบของยอดเขาพอดีเวลาจะค่ำแล้วจะถึง
 ของใต้ดงหน้าผาสูงจากลับบ้านเขาได้ไกลมากอีก
 หนึ่ง และเขาแก้วเขาบอกว่าเขาเล็กมีภูเขาเขาเยยยะ
 เขาเยยยะล (แปลว่าขอบตมเขามาก) และเขาก็เดิน
 กลับไป เขาก็เดินลงถึงหลังเขาป่าไปต่ออีก
 ลึกหนึ่งครึ่ง เขาก็ครบแล้วแล้ว เขาเดินป่าไป

คู่มือการเขียนภาษาไทย
 การเขียนภาษาไทยให้ถูกต้อง
 ไม่ผิดเพี้ยนจากต้นฉบับ
 ของกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
 กระทรวงพาณิชย์
 กรุงเทพมหานคร
 ๒๕๖๓